

МОТИВ ДО ПРАЦІ ЯК ПОТРЕБА ПРОФЕСІЙНОЇ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ

Кривцун В.О., Тутевич Я.С., гр. Б-10

Науковий керівник – канд. техн. наук, проф. **Н.І. Єсінова**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Сучасне суспільство має свої закони і норми поведінки, воно породжує сучасну людину, яка має вже іншу якісно нову психологію, інші цінності, ті ж потреби, проте шляхи їхнього досягнення все частіше вимагають більших зусиль та кардинально нового підходу. Якісний трудовий потенціал є довершеною конфігурацією, відсутність навіть однієї цеглини в якій, може призвести до розпаду всієї системи та ієрархії виконуваних функцій у суспільстві та в державі зокрема.

Зміни у системі відносин власності, формування нового ставлення у галузі праці вимагає не тільки соціально-економічних і організаційно-управлінських заходів, але і постійної турботи про раціональне використання трудових ресурсів, всебічну підтримку талантів робітників, які володіють творчим мисленням, здатних швидко і продуктивно перебудовуватись у відповідності до нових вимог суспільства, а також вимагає постійної допомоги молодим людям у виборі свого життєвого призначення, в життєвому самовизначенні, роботі над собою.

Основним протиріччям сучасної системи освіти є протиріччя між швидким темпом приросту знань в світі і обмеженими можливостями їх засвоєння індивідуумом. Це протиріччя спрямовує сучасну науку на пошуки шляхів максимального розвитку здатності людини до самоосвіти, самовдосконалення, самореалізації її у сферах професійної діяльності та життєдіяльності.

Працівники прагнуть до особистісно-професійного розвитку у тому випадку, коли вони мають сильні та адекватні мотиви професійних досягнень і професійної самореалізації. Навчальна діяльність працівника найчастіше мотивована не одним мотивом, а їх комбінацією, що включає пізнавальні, мотиви поваги, влади, комфорту, успіху, мотив запобігання невдачі, беззахисності, бажання мати прибуток та ін. Самомотивація та саморозвиток працівника тісно пов'язана з ціннісно-смісловою та емоційно-вольовою сферами особистості, її здатністю до цілепокладання, вмінням підтримувати стійку увагу при вивченні навчального матеріалу, володінням прийомами саморегуляції та самоосвіти.

ПРОБЛЕМИ АДАПТАЦІЇ МОЛОДИХ ФАХІВЦІВ НА РИНКУ ПРАЦІ

Літвінова Н.В., гр. Ф-30

Науковий керівник – канд. техн. наук, проф. **Н.І. Єсінова**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Аналізуючи ситуацію і проблеми молодих фахівців на ринку праці, в умовах ринкової економіки держава не може повністю контролювати процес працевлаштування випускників. Проте, усунути від цього процесу держава також не повинна. Соціально орієнтована держава зобов'язана, з одного боку, не перешкоджати процесу вільного вибору місця роботи й функціонуванню ринкових механізмів працевлаштування, а з іншого боку – забезпечити соціальну захищеність молодого фахівця, створити умови для оптимального вибору професії й працевлаштування за фахом.

Сьогодні в Україні однією з причин високої незайнятості стає не працевлаштування по закінченні загальноосвітніх, вищих і професійно-технічних навчальних закладів. Безробіття серед молоді перевищує цей рівень серед інших груп населення вдвічі. При цьому практично всі підприємства відчувають недолік кваліфікованої робочої сили. Однією із проблем, що повинна бути вирішена на державному рівні, є широкий розвиток у першу чергу технічної освіти в сфері точних і природничих наук. Це, безперечно, дасть поштовх росту попиту на інноваційну працю й розвиток ринкової інфраструктури в Україні.

Таким чином, якщо підсумувати проблеми й труднощі в адаптації молодого фахівця на ринку праці, то можна констатувати наступне. Не завжди послідовно й науково обґрунтовано розробляються програми професійної адаптації населення до ринку праці, недостатньо активно залучають до рівноправного співробітництва соціальних партнерів – об'єднання роботодавців, профспілки, некомерційні організації, установи професійної освіти, асоціації випускників.

Ясно, що стратегія адаптації молоді на ринку праці повинна виступати найважливішим напрямком державної політики зайнятості, сприяти здійсненню конституційного права громадянина на вільний вибір трудової діяльності.